

„Minu laua peal seisab, luban Ma haigede majale,
„mis Tema mälestuseks ehitatakse.“

Seda halediku wiimse seaduse lisandiku lugedes, tuletasime meele neid sõnu, mis üks kuulus aearaamatude kirjutaja ühe meie aeani seisnud wana Wene-
maa kuulsa walitseja wiimsest seadusest ütleb. „Ihma seda wiimist seadust“ ütleb Karamsin „ei oleks meie Monomahi täieliku lena hinge mite tunnud.“ Mõnda, nismuti ka, mõiwad nüüd need, kes tähelepanes ja õiguse wahet tehes Keiser Nikolai tegusi loomkümne aastases kiidutäies walitsus waatanud, ka need, kes seda lena pereliku elu (abielu ja lastekasvatamist) mis ka muu rahwale eesmärgiks oli, tundsid, — peale seda kui nemad meie kunstita, aga truui ja täieliku wiimse seaduse wäljatõmbust on lugenud, — Tema suure, kindla ja armastuse täie hinge kaunid omadusi paremine tundma, paremine kalliks pidama õpima.

Nii oli se siserewautus, mis sesinane Tema hinge ihejutustamine — luda meie seda nimetanud — meie peale oli teinud ja näitas meile, otsego kõlasid taewast maha Ennistegia sõnad:

„Õnsad on need puhtad südamed, sest nemad
„saawad Jumalat nägema.“ Matt. p. 5, w. 8.

Sel 24^{mal} Märtsil 1835.